

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta PII PP. XI: Constitutio Apostolica, p. 297 - Litterae Apostolicae, p. 299 - Epistolae, p. 307.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis*: Provisio Ecclesiarum, p. 315 - *S. C. de Religiosis*: Approbationes, p. 315 - *S. C. Rituum*: I. Namurcen. Decretum confirmationis cultus B. Hugoni Fossensi praestiti, p. 316. II. Calaritana. Decretum de virtutibus in causa canonizationis B. Salvatoris ab Horta, p. 320 - *S. C. pro Ecclesia Orientali*: Provisio Ecclesiae, p. 323.

Acta Tribunalium: *S. Romana Rota*: Citationes edictales. I. Luganen. (Fettolini-Valeri), p. 324. II. Colonien. (Verwegen-Plaß), p. 325. III. Paderbornen. (Nickel-Kahn), p. 326.

Diarium Romanae Curiae: Udienza solenne - *S. C. dei Riti*: Congregazione Antipreparatoria - Tribunale della *S. Romana Rota*: Avviso - Segreteria di Stato: Nomine - Maggiordomato: Nomine - Necrologio, pp. 327-328.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXVII

Directio: Palazzo della Cancelleria. — Roma.

Administratio: Libreria Vaticana — Roma.

Pretium annuae subnotationis
Pro Italia, Lib. 20 — Extra Italiam, L. 45. 35 —
Pretium unius fasciculi, Lib. 8 —

«Bis fere in mense (Commentarium) prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbatur» (Ex Commissarii Officialis ratione die 29 octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XIX, n. 9 - 1 Septembris 1927)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

Ob nova. - Dismemberationis et unionis inter dioeceses Tarvisinae et Venetiarum. - 14 Februarii 1927

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Quae in exploratam. - Nova finium immutatio inter praefecturas apostolicas de Lulua et Katanga in Congo Belgico: - 7 Aprilis 1927.* . . . . .
 II. *Sacra aedes. - Titulus et honores Basilicae minoris concedundur ecclesiae S. Francisci Ass. civitatis Mendoza, in dioecesi Sancti Ioannis de Cujo. - 23 Aprilis 1927* . . . . .
 III. *Non sine magna animi. - Praefectura apostolica de Lang-Long in Sinis erigitur in vicariatum apostolicum. - 27 Aprilis 1927* . . . . .
 IV. *In omnes orbis. - Seiuncto territorio e vicariato apostolico Birmaniae orientalis erigitur praefectura apostolica de Keng-Tung. - 27 Aprilis 1927* . . . . .
 V. *In universas orbis. - Immutatio nominis vicariatus apostolici iam Birmaniae orientalis, in posterum de Toungoo appellandi. - 27 Aprilis 1927* . . . . .
 VI. *Nihil antiquius. - Separato territorio e vicariato apostolico de Batavia erigitur praefectura apostolica de Malang. - 27 Aprilis 1927* . . . . .
 VII. *In hac Beati Petri. - Novus limes inter vicariatum apostolicum de Leopoldville et praefecturam apostolicam de Coquihatlaville, in Congo Belgico. - 27 Aprilis 1927* . . . . .
 VIII. *Quae catholico. - Immutatio finium inter vicariatum apostolicum de Nova Guinea orientali et praefecturam apostolicam de Nova Guinea centrali. - 27 Aprilis 1927* . . . . .

EPISTOLAE

I. *Quinto feliciter. - Ad Eum P. D. Iosephum Ernestum tit. S. Mariae de Araceli S. R. E. Presb. Card. Van. Roey, Archiepiscopum Mechliniensem, quem Legatum Suum mittit ad solemnia quinque saecularia Universitatis Studiorum Lovaniensis celebranda. - 24 Iunii 1927* . . . . .
 II. *Cum valde. - Ad Eum P. D. Patrium tit. S. Mariae de Pace S. R. E. Presb. Cardinalem O'Donnell, Archiepiscopum Armachanum, quem legatum Suum eligit ad Concilium plenarium ex tota Hibernia. - 17 Iulii 1927* . . . . .
 III. *Numquam sane. - Ad Eum P. D. Petrum tit. Basilicae XII Apostolorum S. R. E. Presb. Cardinalem La Fontaine, Patriarcham Venetiarum: de Sancto Rocho saeculo exeunte sexto ab eius natali celebrando. - 28 Iulii 1927* . . . . .
 IV. *Mexicanus alumni. - Ad R. P. D. Franciscum Orozco y Jimenez, Archiepiscopum de Guadalaxara, quinto et vicesimo episcopatus eius anno exeunte. - 28 Iulii 1927* . . . . .

V. *Ex conventu. - Ad Eum P. D. Eugenius tit. S. Martini in Montibus S. R. E. Presb. Card. Tosi Archiepiscopum Mediolanensem, ceterosque Insubriae Episcopos: obsequiosque litteris respondeat ex communis conventu Rhaudensi datis. - 29 Iulii 1927* . . . . .
 VI. *Cum Eucharistiam. - Ad R. P. Petrum De Maria, Archiepiscopum tit. Iconensem eundemque in Helvetia Nuntium Apostolicum, quem Legatum Suum mittit ad congressum eucharisticum Einsiedlensem ex tota Helvetia. - 10 Augusti 1927* . . . . .

PAG.

312

313

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum . . . . .

315

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

Approbationes . . . . .

315

S. CONGREGATIO RITUM

I. *Namurcen. - Decretum confirmationis cultus ab immemorabili tempore praestiti servo Dei Hugoni Fossensi, Ordinis Praemonstratensis Abbatii, Beato nuncupato. - 13 Iulii 1927* . . . . .
 II. *Calariana. - Decretum super virtutibus in causa canonizationis Beati Salvatoris ab Horta, Laici professi Ordinis Fratrum Minorum. - 13 Iulii 1927* . . . . .

316

320

S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Provisio Ecclesiae . . . . .

322

ACTA TRIBUNALIUM

S. ROMANA ROTA

Citationes edictales:

I. *Luganen. - Nullitatis matrimonii (Fettolini Valeri). - 10 Augusti 1927* . . . . .
 II. *Colonien. - Nullitatis matrimonii (Verweyen-Plass). - 10 Augusti 1927* . . . . .
 III. *Paderbornen. - Nullitatis matrimonii (Nickel-Kahn). - 10 Augusti 1927* . . . . .

324

325

326

DIARIUM ROMANAECURIAE

I. *Udienza solenne* . . . . .
 II. *S. Congregazione dei Riti: Congregazione Antipreparatoria* . . . . .
 III. *Tribunale della S. Romana Rota: Avviso* . . . . .
 IV. *Segreteria di Stato: Nomine* . . . . .
 V. *Maggiordomato di S. S.: Nomine* . . . . .
 VI. *Neerologio* . . . . .

327

327

327

327

328

328

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

TARVISINAE ET VENETIARUM

DISMEMBRATIONIS ET UNIONIS

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ob nova praesentis temporis adiuncta, civilis auctoritatis decreto nonnulla oppida, quae sub iurisdictione erant Episcopi Tarvisini, municipio Venetiarum adiecta sunt, quamvis sint in proxima continenti terra. Cum itaque disceptaretur an expediret etiam ecclesiasticos fines paululum immutare inter duas dioeceses, auditis utriusque dioecesis Ordinariis, et suppleto etiam, quatenus opus sit, quorum interest vel qui sua interesse praesumant consensu, censuimus et decrevimus a dioecesi Tarvisina distrahere finitimoque Venetiarum Patriarchatui unire, sicuti per praesentes Litteras de facto respective distrahimus et unimus, undecim sequentes paroecias, videlicet *Mestre, Carpenedo, Campalto, Fararo Veneto, Dese, Chirignago, Zellarino, Trevignano di Mestre, Mira, Borbiago, Oriago*. Hanc vero paroeciarum dismembrationem ac unionem ita exsequendam statuimus ut sacerdotibus in earum territorio residentibus, et qui paroeciali beneficio non fruuntur, detur facultas eligendi, infra tempus ab executore inferius designando statuendum, utrinam dioecesi accenseri velint, an Tarvisinæ videlicet an Venetiarum, ibique suum figere domicilium. Volumus tandem et mandamus ut documenta praefatas paroecias resipientia a Cancellaria Curiae episcopalis Tarvisinæ ad Cancellariam Curiae

patriarchalis Venetiarum debita forma transferantur. Ad haec autem exsecutioni mandanda deputamus dilectum filium nostrum Petrum tituli SS. Duodecim Apostolorum S. R. E. Cardinalem La Fontaine, Patriarcham Venetiarum, cum facultatibus necessariis et opportunis, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur alium virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, itemque pronuntiandi super quavis oppositione in exsecutionis actu quomodolibet oritura, iniuncta eidem obligatione intra sex menses, ab his Litteris datis computandos, ad Sacram Congregationem Consistorialem transmittendi authenticum peractae exsecutionis exemplar. Volumus autem ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo cuiuslibet viri in officio vel ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides quae hisce ipsis Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque etiam speciali mentione dignis. Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, unionis, concessionis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel eis contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli, Apostolorum eius, se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nonagesimo vicesimo septimo, die quartadecima mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno sexto.

✠ C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen. et Mandelen.,
S. C. Consistorialis Secretarius.

O. CARD. CAGIANO,
S. R. E. Cancellarius.

Joseph Wilpert, *Decanus Protonotariorum Apostolicorum.*
Dominicus Iorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Conc. Ap. vol. XXXV, n. 2. - M. Raggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

NOVA FINIUM IMMUTATIO INTER PRAEFECTURAS APOSTOLICAS DE LULUA ET
KATANGA IN CONGO BELGICO.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae in exploratam cedant christianaे plebis utilitatem, et in regionibus longo terrarum marisque spatio seiuntis ab hoc orbis catholici centro, rei sacrae procreationi melius gerendae conducant, ea sollicito studio ut decernamus Nos admonet supremi munus apostolatus, quo, nullis quidem meritis Nostris, divinitus in terris fungimur. Iamvero cum Praefecti Apostolici de Lulua et Katanga centrali, ac de Katanga septentrionali in Congo Belgico, Nos nuperrime flagitaverint ut pro bono animorum sibi concreditorum nova limitum variatio inter duas ipsas finitimas Missiones adsignetur et statuatur, Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attente perpensis, supradictorum Praesulum votis ultro libenterque concedendum existimavimus. Quare motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, decernimus ut pars territorii ad septentrionem fluminis *Lovoi*, idest territorium civile de *Mato*, ad praefecturam de Katanga septentrionali pertinens, praefecturae de Lulua et Katanga centrali adsignetur; et ripa fluminis *Lualaba*, a *Mulongo* ad confluentiam fluminum *Lualaba* et *Lulua*, videlicet territorium complectens tribus *Mulongo* et *Kibuti*, nec non centrum fodinarum de *Mmanono*, hactenus sub praefecturae apostolicae de Lulua et Katanga centrali iurisdictione, Missioni de Katanga septentrionali iungatur.

Haec edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter extare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII
mensis Aprilis anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, a Secretis Status.

II

TITULUS ET HONORES BASILICAE MINORIS CONCEDUNTUR ECCLESIAE S. FRANCISCI ASS. CIVITATIS MENDOZA, IN DIOECESI SANCTI IOANNIS DE CUJO.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Saera aedes intra limites dioecesis Sancti Ioannis de Cujo in civitate Mendoza in honorem divi Francisci Asisiensis, licet recens erecta, tamen structurae nobilitate, molis amplitudine atque artis operum decore inter praestantiores Reipublicae Argentinae iure meritoque est accensenda. Ipsa quidem eodem in loco se extollit, ubi iampridem surrexit vetus franciscale templum, immanis terraemotus vi deletum; eademque in aede, antiqua populi religione exulta, perantiqua et miraculis inclyta Beatae Mariae Virginis titulo Montis Carmeli imago asservatur, ad quam, gratiarum apud Deum sequestram, peregre et turmatim confluunt fideles, et quae tempore quo se in libertatem vindicavit Respublica nempe anno MDCCCVII, universi populi suffragiis maxima Reipublicae Argentinae exercitus dux est declarata. Hanc etiam imaginem decessores Nostri Romani Pontifices singularibus honoribus sunt prosequuti, et rec. mem. Pius PP. X aureo eandem diademate augendam curavit. Benedictus autem XV, item rec. mem. Decessor Noster, contitularem illam sive compatronam enunciatae ecclesiae constituit. Haec animo repetentes, cum dilectus filius Iosephus Maria Bottaro, minister provincialis Ordinis Minorum Fratrum, provinciae B. Mariae Virginis, Platensis Fluvii, in Republica Argentina, enixas Nobis humiliter adhibuerit preces, gravi commendationis officio suffultas tam Episcopi Sancti Ioannis de Cujo, quam Procuratoris generalis Ordinis Fratrum Minorum, ut memoratam ecclesiam ad minoris Basilicae titulum ac dignitatem evehere de Apostolica benignitate velimus, Nos optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabili fratre Nostro Antonio S. R. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, ecclesiam seraphici patris et fundatoris S. Francisci Asisiensis in oppido Mendoza dioecesis S. Ioannis de Cujo intra limites positam, ad Ordinem Minorum Fratrum pertinentem, sacris reliquiis praeditam, nec non pretiosa supellectile, omniaque requisita habentem, etiam ob insignem imaginem Beatae Mariae Virginis de Carmelo inibi devotissime asservatam atque exultam, titulo

ac dignitate Basilicae minoris in perpetuum coherestamus, additis privilegiis atque honorificentiis huic titulo adiunetis iuxta morem et decreta.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sieque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxiii mensis Aprilis anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE LANG-LONG IN SINIS ERIGITUR IN VICARIATUM APOSTOLICUM.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Non sine magna animi Nostri laetitia comperimus in praefectura apostolica de Lang-Long in Sinis, curis Societatis Parisiensis pro Missionibus exteris concredata, christianam rem uberrima feliciter incrementa suscepisse. Cum itaque venerabilis frater Celsus Costantini, Archiepiscopus titulo Theodosiopolitanus et Delegatus Apostolicus Noster in Sinis Nos enixe postulaverit, ut praefecturam ipsam ad apostolici vicariatus ampliorem dignitatem erigere dignemur, Nos praelaudati Apostolici Delegati votis ultiro libenterque concedendum existimavimus. Quae cum ita sint collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis religiose perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, praefecturam apostolicam de Lang-Long in Sinis ad vicariatus apostolici titulum ac dignitatem evehimus ac promovemus.

Haec statuimus, volumus atque edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari, sieque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane

fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris die xxvii mensis Aprilis anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARREI, *a Secretis Status.*

IV

SEIUNCTO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO BIRMANIAE ORIENTALIS
ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE KENG-TUNG.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — In omnes orbis christiani regiones vel longo terrarum marisque intervallo seiunetas, ex hac divi Petri Cathedra, quam divinitus obtinemus, tamquam sublimi e specula oculos mentis Nostrae convertimus et quae in exploratam cedant utilitatem fidelium gregis, quaeque rei sacrae procuracyi melius expedienda conducant, ea, nulla interposita mora, suprema Nostra auctoritate decernere maturamus. Iamvero cum vicariatus apostolicus Birmaniae Orientalis amplitudine territorii et incolarum frequentia conspicuus, peramplam de Keng-Tung regionem amplectatur, quae, fidelium numero in dies feliciter percrebrente, peculiarem curam quoad spirituales populi necessitates requirere videtur, cumque idem Vicarius Apostolicus enixis precibus flagitaverit ut regio illa e dicto vicariatu Birmaniae Orientalis detracta in apostolicam praefecturam per Nos erigatur: Nos, id in verae Fidei incrementum quam maxime cessurum rati, memorati Antistitis votis annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis ad trutinam religiose vocatis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, haec, quae sequuntur, decernimus ac statuimus. Nimurum territorium, quod a flumine *Saluen* pervenit usque ad flumen *Me-kong*, atque ad septentrionem concluditur a Sinesi provincia *Junnan*, ad orientem a flumine *Me-kong*, ad meridiem finibus regni *Xen-mai* circa vicesimum latitudinis septentrionalis gradum, tandem ad occidentem ab eodem flumine *Saluen*, seiungimus ac dismembramus a vicariatu apostolico Birmaniae Orientalis, idemque territorium ita seiunctum sive separatum in praefecturam apostolicam erigimus, cui nomen facimus de *Keng-Tung*. Porro hanc novam apostolicam de *Keng-Tung*

praefecturam curis committimus sacerdotum Pontificii Instituti a SS. Apostolis Petro et Paulo pro Missionibus ad exterias gentes.

Tandem haec edicimus et mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari sieque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoreranter, attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Anulo Piscatoris, die xxvii mensis Aprilis anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

IMMUTATIO NOMINIS VICARIATUS APOSTOLICI IAM BIRMANIAE ORIENTALIS,
IN POSTERUM DE TOUNGOO APPELLANDI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — In universas orbis christiani regiones oculos mentis Nostrae ex supremi apostolatus officio convertentes, quae inibi rei sacrae expeditioni melius gerendae conducant, sollicito studio decernere maturamus. Hac mente cum venerabilis frater Emmanuel Segrada, Episcopus titularis Hirinensis, Vicarius Apostolicus Birmaniae Orientalis, Nos enixe flagitaverit ut e vicariatu sibi concredito regio de *Keng-Tung* separaretur, eaque detracta, pars quae superesset novum acciperet nomen geographicis rationibus magis accommodatum: Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, votis memorati Antistitis annuendum esse existimavimus. Quare, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore vicariatum apostolicum Birmaniae Orientalis, de regione *Keng-Tung*, eadem Nostra auctoritate, modo imminutum, in posterum, de *Toungoo* appellandum esse statuimus, a civitate in qua Vicarius Apostolicus suam propriam sedem habet.

Haec volumus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sieque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si quid-

quam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoreranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxvii mensis Aprilis an. MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, a Secretis Status.

VI

SEPARATO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE BATAVIA ERIGITUR
PRAEFECTURA APOSTOLICA DE MALANG.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Nihil antiquius Nobis est, quam ut christiana res maiora capiat in dies incrementa; ideoque non sine laetitia compleimus Missionem, quae in insula Iava districtus civiles de *Pasoeroean* et *Bosoeki* nec non *Madoera*, cum insulis adiacentibus complectitur, Ordinis Fratrum Carmelitarum curis demandatam sub Vicarii Apostolici de Batavia iurisdictione, tantos suscepisse progressus, adeoque florere, ut omnino apta videatur, quae in Missionem independentem erigatur. Cum igitur dilectus filius Generalis Prior Ordinis praelaudati Nos enixe flagitaverit ut Missionem ipsam in praefecturam apostolicam constituere dignemur, Nos optatis his concedendum ulti libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis religiose perpensis, attenta quidem relatione ac voto Vicarii Apostolici de Batavia, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, Missionis supradictae territoria omnia, quae recensuimus, in praefecturam apostolicam erigimus, cui nomen facimus de *Malang* et quam Carmelitarum ipsorum curis commissam relinquimus.

Haec statuimus, decernentes litteras firmas validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sieque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Anulo Piscatoris, die xxvii mensis Aprilis anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, a Secretis Status.

VII

NOVUS LIMES INTER VICARIATUM APOSTOLICUM DE LEOPOLDVILLE ET PRAEFECTURAM APOSTOLICAM DE COUILHATVILLE, IN CONGO BELGICO.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — In hac Beati Petri Cathedra nullis quidem meritis Nostris collocati divinitus, tamquam e specula sublimi, in omnes orbis christiani regiones oculos mentis Nostrae convertimus, et quae rei sacrae expeditioni melius gerendae faciant, et quae in exploratam cedant fidelium utilitatem, ea sollicito studio, Nostraque auctoritate interposita, decernere maturamus. Iamvero cum hodierni Vicarius Apostolicus de Leopoldville et Praefectus Apostolicus de Coquilhatville, in Congo Belgico, iustis de causis adducti, Nos postulaverint ut inter proprias finitimas Missiones novi limites adsignarentur: Nos, ex hac mutatione conspicua obventura christiano populo bona pro certo habentes, optatis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanetae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis ad trutinam religiose vocatis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, praesentium tenore, quo necessitatibus spiritualibus indigenarum in praedictis territoriis aptius provideatur, statuimus ut confinia inter praefata vicariatum apostolicum et praefecturam ita mutentur, ut tres pagi nempe *Bafake*, *Belongo Weti* et *Ilongo* a vicariatu apostolico de Leopoldville separantur et praefecturae apostolicae de Coquilhatville adiungantur.

Haec statuimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter extare ac permanere suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxvii mensis Aprilis anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VIII

IMMUTATIO FINIUM INTER VICARIATUM APOSTOLICUM DE NOVA GUINEA ORIENTALI ET PRAEFECTURAM APOSTOLICAM DE NOVA GUINEA CENTRALI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter eveniant et quae rei sacrae procurationi melius gerendae faciant, ea ut sollicito studio decernamus Nos admonet supremi apostolatus officium, quo in terris divinitus fungimur. Iamvero cum dilectus filius Superior Generalis Congregationis Verbi Divini, vulgo de Steyl, enixe Nos postulaverit ut limites admodum arcti praefecturae apostolicae de Nova Guinea centrali, vicariatui apostolico de Nova Guinea orientali adiacentis, iustis de caussis immutarentur atque protraherentur: Nos, ex dicta immutatione atque amplificatione plurima in rem catholicam bona obventura fore pro certo habentes, considerato etiam voto favorabili in scriptis dato a venerabili fratre Vicario Apostolico Novae Guineae orientalis, votis his concedendum ultiro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis religiose perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, praefecturae apostolicae de Nova Guinea centrali fines ita immutamus, ut ipsa confinia non amplius gradum 142^m 22' attingant, sed ad gradum 143^m 20' protrahantur.

Haec volumus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter extare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxvii mensis Aprilis anno MDCCCCXXVII Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, a Secretis Status.

sententiam illi confirmare. Hoc rite etiam studiorum dimensiones extensis multis
difficiliora esse videntur. Hoc sententia illa, impetrans incrementum, refusa
propterea possumus. Ceterum, quod hoc alioquin illam ex
aliove tempore refutari possit, non est inveniendum.

EPISTOLAE

I

AD EMINUM P. D. JOSEPHUM ERNESTUM TIT. S. MARIAE DE ARACOELI S. R. E.
PRESB. CARDINALEM VAN ROEY, ARCHIEPISCOPUM MECHLINIENSEM, QUEM
LEGATUM SUUM MITTIT AD SOLEMNIA QUINQUIES SAECULARIA UNIVER-
SITATIS STUDIORUM LOVANIENSIS CELEBRANDA.

PIUS PP. XI

Dilekte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quinto
feliciter exeunte saeculo ex quo Lovaniensis ista Studiorum Universitas
condita est, iuste quidem Rector eius magnificus Paulinus Ladeuze cete-
rique de senatu viri ad Apostolicam hanc Sedem imprimis ultroque cogi-
tatione memori provolarunt; ut enim ipsi in suavissimis litteris ad Nos
datis recte professi sunt, Romani Pontifices, cum ubique gentium domici-
lia huiusmodi scientiarum celeberrima constituenda nullo non tempore
euraverint, tum istud nominatim Athenaeum magnum paterno quasi
amore prosecuti sunt. Atque auspicato decessor Noster f. r. Martinus V,
flagitante quidem Ioanne IV Brabantiae Duce, Universitatem Lovanien-
sem instituens, in Bulla *Sapientiae immarcescibilis* inscripta, verba illa
edixit: ... *per quae (litterarum studia) divini nominis et eiusdem fidei
cultus protenditur, militantis Ecclesiae respublica in spiritualibus et tem-
poralibus cum animarum salute geritur, pax et tranquillitas ubilibet soli-
dantur omnisque conditionis humanae dilatatur prosperitas.* Etenim haec
omnia, tamquam copta sibi proposita, urgere pro viribus ad effectum
que adducere Lovanienses doctores, hoc longo aevi spatio, conati sunt;
maximeque sanam doctrinam religiose tradendo et errores refellendo
tam strenue ut iure Leo Pp. X, in Bulla « *Exsurge* », *reputationem* novae
doctrinae a Lovaniensibus confectam, *non minus doctam quam veram*
et sanctam appellaverit. Iamvero, cum de Ecclesia tum de ipso humano-
civili cultu optime quidem Lovanienses meruere. Siquidem haec duo
praecipue in Universitatis istius laude ponuntur: eam scilicet et catholicam
semper, per varias etiam temporum rerumque vicissitudines, permansisse
eandemque non ex una tantum vel paucis scientiarum facultatibus, sed
ex facultatum omnium summa constare; ita ut, eum disciplinae humanae
universae, docentibus quidem magistris in sua cuiusque scientia peritis-
simis, ibidem excolantur, undique frequenterque Lovanium confluere stu-

diosa iuventus consueverit. Profecto longum est memoriam hic omnium recolere clarissimorum virorum qui Athenaeum istud vel egregiis operibus, vel miris inventis, vel scriptis omne genus nobilitarunt; sed tamen illum commemorare placet perillustrem virum, Cardinalem Mercier, qui recens pastorali virtute aequa ac doctrinae laude floruit. Ac mirum quantum haud ita pridem studiosa eluxit erga Universitatem istam populorum voluntas. Cum enim Bibliotheca insignis, calamitosissimo desaeviente bello, omnino deleta esset, non modo ea denuo, multorum ex America civium munificentia, aedificata est, sed etiam novis libris eam instruendam plurimi quidem ubique curant; quos inter Nosmet ipsos esse laetamur. Merito igitur in eventu tam fausto sollemnia agentur amplissima, uti affertur, ceteris quidem ex omni terrarum orbe Athenaeis magnis plaudentibus. Nos vero qui, non secus ac decessores Nostri, peculiari quodam benevolentiae sensu Lovaniensium Universitatem prosequimur, nihil magis optamus quam ut res splendore maximo celebretur, quasi Nosmet ipsi coram essemus. Quamobrem te, dilecte fili Noster, his Litteris eligimus qui Nostram personam gerens, nomine et auctoritate Nostra iis sollemnibus praesideas aliisque caeremoniis praesis; non dubitantes quin tua ipsius virtute et amplitudine eius, qua te nuperrime auximus, dignitatis, festorum decora cumules. Atque precamur ut, auspice Virgine Matre, quam ab ipso iam initio veluti *Sedem Sapientiae* venerari consueverunt Lovanienses, cuiusque augusta effigies, Nostro quidem nomine, corona aurea mox redimietur, istud maiorum disciplinarum nobile Institutum optatos exitus consequatur; quandoquidem id omnes persuasum habent, incrementa Lovaniensis Universitatis quam maxime esse cum rei christianaे civilisque utilitatibus coniuncta. Interea, quo celebratio splendidior fiat, libenter tibi damus ut adstantibus nomine Nostro benedicas, plenam eisdem admissorum veniam proponens, ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Atque in divinorum munerum auspicium itemque in paternae voluntatis Nostrae signum, tibi, dilecte fili Noster, Rectori magnifico ceterisque de senatu viris, doctoribus decurialibus et alumnis, iisque omnibus qui sollemnibus intererunt, apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxiv mensis Iunii anno MCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

II

AD EUM P. D. PATRICIUM TIT. S. MARIAE DE PACE S. R. E. PRESB. CARDINALEM O'DONNELL, ARCHIEPISCOPUM ARMACHANUM, QUEM LEGATUM SUUM ELIGIT AD CONCILIUM PLENARIUM EX TOTA HIBERNIA.

PIUS PP. XI

Dilekte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Cum valde sollicitudine et cura urgeamur omnium Ecclesiarum, nihil magis, ut par est, Nos delectat quam quidquid religiose sancteque dioecesisbus singulis prodesse potest. Pergratus igitur Nobis nuntius accidit Concilium ex tota Hibernia proxime celebratum iri, magno quidem Episcoporum studio atque consensu. Ac certe laude digna omnino est ista Pastorum concordia in utilitatibus cleri populique provehendis; cum enim voluntatem parendi Apostolicae Sedi, tum sollertia ostendit dioecesanas leges ad normam illius Codicis iuris canonici accommodandi, qui haud ita pridem a decessore Nostro f. r. Benedicto XV promulgatus est. Siquidem satis est experiendo compertum quantum valeant huiusmodi coetus, collatis quidem consiliis, ad abusus, si qui irrepserint, tollendos, ad disciplinam sacram firmandam, ad christianos spiritus late in populo refovendos; ita ut ad vestrarum dioecesium vires quodammodo reficiendas optimam vos rationem inire videamini Plenarium istud Concilium indicendo. Quamobrem, cum de opere tam frugifero agatur, libentes Nos, dilekte fili Noster, optatis tuorum satisfacientes, te his Litteris eligimus qui, Nostram gerens personam, nomine et auctoritate Nostra Plenariae Synodo praeensis eandemque modereris; id enixe precantes ut congregatis ob rem tanti ponderis Spiritus Sanctus sapientiae suae lumine et mentes vestras collustret et studia exacuat ad ea quae sciveritis diligenter exsequenda. Quorum caelestium auspex munerum ac paternae benevolentiae Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam tibi, dilekte fili Noster, tuis in episcopatu conlegis iisque omnibus qui coetibus intererunt, effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVII mensis Iulii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

III

AD EUM P. D. PETRUM TIT. BASILICAE XII APOSTOLORUM S. R. E. PRESB.
CARDINALEM LA FONTAINE PATRIARCHAM VENETIARUM: DE SANCTO RO-
CHO SAECULO EXEUNTE SEXTO AB EIUS NATALI CELEBRANDO.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Numquam sane in Ecclesia sancta viri fortissimi defuere qui, calamitatibus saevientibus, divina quadam virtute praediti, imprimisque caritate Christi flagrantes, quasi hostias Deo pro salute omnium immolando se praebeuerunt. Hos inter egregium plane locum obtinet Sanctus Rochus, qui, in Monte Pessulano natus, ex Gallia in Italiam veniens cum varias eius provincias dira pestis grassaretur, mirandum in modum hoc morbo aegrotantibus opitulatus est, animam suam pro fratribus ponere paratissimus. Atque in pluribus quidem Italiae urbibus oppidisque, uti Aculae et Cae-senae, Parmae et Placentiae inque Roma ipsa, certa exstant monumenta quae mirificas tanti viri res gestas testificantur: is enim perhibetur peculiari quadam cum signo crucis formula ad salutem peste infectos statim restituere solitus esse. Itaque mirum non est si, postquam in ipso aetatis flore, velut caritatis victima, Rochus sanctissime obiit, incredibiliter eius fama longius latiusque propagata sit; idque ex quo praesertim pestilenta illa tetrica Constantiae ilico restineta est, peractis quidem, ipsorum Concilii Patrum iussu, in S. Rochi honorem publicis supplicationibus. Quapropter factum est ut plurimae sane sodalitates, ab eius nomine nuncupatae, ubique gentium constituerentur, quae cum Patroni cultum proveherent, tum, ipsius exempla imitantes, proximorum procurandae saluti impensam operam darent. Iamvero, dilecte fili Noster, urbs ista, honoris tui sedes amplissima, nulli sane cedere visa est, saeculorum decursu, in sancto viro colendo; Venetiae enim, ob multa ipsarum cum maritimis populis commercia necessitudinesque, facilius olim ac saepius letali lue affligebantur. Atque omnes norunt quo religionis studio magna Venetiarum res publica caelestem suum Patronum venerari consueverit, non modo Sodalitatem, et civium omnis ordinis numero et multiplice beneficentia semper praestantem, haud ita multo post sanctissimi viri obitum condendo, sed etiam insigne templum aedificando in quo sacrae eius exuviae decole servarentur: nec est silentio praetereundum praecellens illud opus, *Schola S. Rochi* appellatum, quod tamquam domicilium bonarum artium

splendidissimum ab omnibus habetur. Merito igitur, dilecte fili Noster, VI exeunte saeculo ex quo vir sanctus in caelum evolavit, archisodalitas ista sollemniter admodum, uti afferatur, eventum tam faustum celebrandum curabit; consentaneum enim est ut Venetiae imprimis, quae toties a diro morbo mirifice sunt liberatae, singulares sane grates honoresque, ex instituto maiorum, Patrono inclito tribuant. Nos vero qui probe novimus quantopere conferant sacrae huiusmodi commemorationes ad fidem ac pietatem in populo excitandas, laeti equidem in partem saecularium istorum sollemnium venimus; id enixe precantes ut S. Rochus, qui tantum apud Deum valet, non modo letalem morbum sed etiam vitiorum errorumque luem, quae quidem est longe funestior, a christiano populo avertat. Atque ad augendum faustae rei fructum splendoremque, libenter tibi damus ut eis qui caeremoniis sacris aderunt, nomine Nostro benedicas plenam eisdem admissorum veniam proponens ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Inter ea, divinorum auspicem munerum itemque paternae benevolentiae Nostrae testem esse volumus apostolicam benedictionem, quam tibi, dilecte fili Noster, archisodalitatis moderatoribus singulisque sociis, universo tuo clero ac populo amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXVIII mensis Iulii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

IV

AD R. P. D. FRANCISCUM OROZCO Y JIMENEZ, ARCHIEPISCOPUM DE GUADALAXARA, QUINTO ET VICESIMO EPISCOPATUS EIUS ANNO EXEUNTE.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Mexicanus alumni ex Collegio Pio Americano vehementer petunt ut, anno exeunte episcopatus tui quinto et vicesimo, aliquo benevolentiae signo te Nos prosequamur. Libenter equidem id facimus per has litteras; non modo ut ipsorum optatis faveamus — placet enim hoc adolescentis cleri erga te studium eo quod discipulus antea fuisti Instituti eiusdem — sed etiam ut de re fausta paterno animo ultroque tibi gratulemum. Siquidem compertum habemus quam sollerter in duabus dioecesibus, deinceps tibi creditis, pastoralia munia obieris. Quod enim ad Chiapensem Ecclesiam pertinet, inter alia id tibi ducitur laudi indigenarum tribus, *Chamulas*

nuncupatas, ad christianum civilemque cultum te reduxisse; in Guadalaxarensi autem archidioecesi multa ad Dei gloriam animarumque salutem egregie gessisse, tum pueros christiana sapientia imbuendo, tum gymnasia ac liberalium artium instituta condendo, tum denique clero rite sancte-que conformando. Nec minus elaborasse te novimus in sociali actione catholicorum, quam vocant, provehenda, plurimis quidem consociati-ibus ad hanc rem constitutis; simulque sacra Ecclesiae iura tam stre-nue tueri consuevisse ut in te praecipue, in praesens ut antea, improbo-rum hominum odia exarserint. Quoniam igitur hae Nostrae litterae tibi, venerabilis frater, in media ipsa vexatione pugnanti pro Dei Ecclesia redditur, *confortare in gratia quae est in Christo Iesu*; is enim unus *potest consolari nos in omni tribulatione nostra*. Nos vero, una cum christiano populo universo, rogare Deum non cessabimus ut quantocius libertatem pacemque Mexicanae Ecclesiae tam acriter oppugnatae tandem concde-re benigne velit. Interea, voluntatem erga te Nostram testandi causa, Adstatorem ad Pontificium Solium te laeti eligimus, praecipientes ut usitatae Litterae in forma *Brevis* ad te mittantur. Ac caelestium conciliatrix munera apostolica sit benedictio, quam tibi, venerabilis frater, cunctoque tuo clero ac populo amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die **xxviii** mensis Iulii anno **MDCCCCXXVII**, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

V

AD EUM P. D. EUGENIUM TIT. S. MARTINI IN MONTIBUS S. R. E. PRESB.

CARD. TOSI ARCHIEPISCOPUM MEDOLANENSEM, CETEROSQUE INSUBRIAEPISCOPOS: OBSEQUIOSIS LITTERIS RESPONDET EX COMMUNI CONVENTU RHAUDENSI DATIS.

PIUS PP. XI

Dilekte fili et venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictio-nem. — Ex conventu Rhaudi nuper habito convolasse vos ad Vicarium Iesu Christi cogitatione et animo, id fuit pietate et fide vestra omnino dignum; per litteras enim inde coniunctim datas, non modo Nos de Sinen-sibus et Mexicanis rebus consolari nisi estis, sed etiam de laetis pastoralis sollertiae vestrae coepitis certiores fecistis. Itaque libentes didicimus hoc imprimis vobis esse curae ut recte iuventutem instituatis; illius effati memores S. Ioannis Chrysostomi: *Quid autem maius quam adulescentu-*

lorum fingere mores? Quam curam in praesens maxime, si numquam alias, urgeri oportet, dum tot tantisque videmus periculis circumveniri adulescentiam. Quamobrem egregie vos, aptis conditis consociationibus, magno opere elaboratis ut iuvenilis aetas, spes quidem melioris aevi, cum a christiana doctrina rite instruatur, tum per Sacrae Synaxis frequentiam, omni virtutum laude succrescat. Nec minus studium vestrum probamus in illa cohibenda mulierum vestiendi ratione, quae ad pravitatem morum augendam tantopere confert, quaeque tam impie in sacris aedibus ipsi Dei Maiestati adversatur. Siquidem, etsi conamur Nos quantum possumus, arguentes, obsecrantes, increpantes in omni patientia et doctrina; tamen vix aliquid perfecturi sumus, nisi Episcopi, fratres Nostri, quae Nos docemus doceant, quae monemus moneant, quae hortamur ac praecepimus sancte a fidelibus exigant. Ne cessetis igitur efficere ut cleris populusque cuique vestrum commissus optatis Nostris respondeat, sitque Nobiscum arte coniunctus. Quae quidem coniunctio arctior certe fiet cum, novo Insubriae Seminario in alma has Urbe confecto, frequentior adulescens cleris, sub ipsis Romanorum Pontificum oculis, religiose instituetur. Qua spe laeti, in caelestium munerum auspicio itemque in paternae benevolentiae Nostrae signum, vobis, dilecte fili Noster et venerabiles fratres, universoque clero ac populo unicuique vestrum concredo, apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXIX mensis Iulii, in festo Apostolorum Principum, anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

VI

AD R. P. PETRUM DE MARIA, ARCHIEPISCOPUM TIT. ICONIENSEM EUMDEMQUE IN HELVETIA NUNTIUM APOSTOLICUM, QUEM LEGATUM SUUM MITTIT AD CONGRESSUM EUCHARISTICUM EINSIDENSEM EX TOTA HELVETIA.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Cum Eucharistiam sanctissimam Iesus Dominus iam moriturus institusset ut cum hominibus semper mirandum in modum coniungeretur eisdemque ubiores redemptionis suae fructus offerret, idcirco perpetuum fuit Ecclesiae sanctae studium fideles cohortandi ut Sacramentum augustum quasi religionis ac pietatis centrum haberent, omnisque honoris splendore pro-

sequerentur. Ita non sine Dei nutu proximis hisce annis mos est invectus per catholicum orbem eucharisticos agendi conventus, quibus animi ad amorem et obsequium erga altaris Mysterium renovari videntur. Quod quidem in spem Nos erigit temporum rerumque meliorum: testis enim historia est christianam vitam eo magis vulgo florere quo sit Eucharistiae cultus impensis; ex contrario autem, si caelestem panem negligent homines, sensim vigorem languescere christiana professionis. Libenter igitur a Curiensi Episcopo, nomine quidem ceterorum Helvetiae Antistitum, didicimus Congressum Eucharisticum mox in Einsidensi coenobio celebratum iri, omnesque a Nobis petere ut, in occasione tam fausta, ipsum Helvetiae Nuntium Apostolicum delegemus qui, personam nostram gerens, nomine et auctoritate Nostra coetibus praesideat caeremoniisque sacris intersit. Id Legati Nostri munus ultro sane tibi, venerabilis frater, deferimus per has litteras, non modo quia pro certo habemus te digne admodum, pro tua pietate dignitatisque amplitudine, honestissimum hoc mandatum exsecuturum esse, sed etiam ut optatis foveamus catholicorum Helvetiorum qui tam pie studioseque Apostolicam hanc Sedem colere consueverunt. Sollertia perspecta Episcoporum, itemque Benedictinorum Sodalium ex Einsidensi familia, iam nunc portendi potest et percelebrem omnino conventum fore et optatos inde fructus perceptum iri. Quo igitur augustior res fiat, facultatem tibi damus ut adstantibus nomine Nostro benedicas, plenam eisdem admissorum veniam proponens, usitatis Ecclesiae conditionibus lucrandam. Interea, caelestium donorum auspex Nostraeque benevolentiae testis apostolica sit benedictio, quam tibi, venerabilis frater, singulis Helvetiae Episcopis et Einsidensibus Patribus, iisque omnibus qui Congregationi intererunt, effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die x mensis Augusti anno MDCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Ss̄m̄us D̄n̄us Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum :

10 Augusti 1927. — Cathedrali Ecclesiae Sancti Severini, cui adnexa est Administratio perpetua dioecesis Treiensis, praefecit R. P. D. Vincen-
tium Migliorelli, hactenus Episcopum Nursinum.

26 Augusti. — Cathedrali Ecclesiae Oppidensi, R. P. D. Iosephum Antonium Caruso, hactenus Episcopum Cariatensem.

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

APPROBATIONES

Ss̄m̄us D̄n̄us Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decretis Sacrae Congregationis de Religiosis:

8 Iulii 1927. — Institutum religiosum Sororum, vulgo *Orsoline di Somasca* nuncupatum, cuius domus princeps sita est in dioecesi Bergomensi, *approbavit, itemque eius Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium;*

— Institutum religiosi Sororum, vulgo *Siervas de Jesús* nuncupati, cuius domus princeps sita est in dioecesi Victoriensi in Hispania, *Constitutiones approbavit, experimenti gratia, ad septennium;*

1 Augusti. — Congregationis religiosae Sororum a *Nostra Domina de Mercede* nuncupatae, cuius domus princeps sita est in dioecesi Barcino-
nensi, *Constitutiones definitive approbavit;*

— Institutum Sororum *Charitatis B. M. V.*, cuius domus princeps sita est in archidioecesi Dubuquensi, *Constitutiones definitive approbavit;*

— Sodalitatem Sacerdotum Operariorum Dioecesanorum Cordis Iesu, cuius domus princeps sita est in dioecesi Derthusensi, *approbavit, itemque eius Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

NAMURCEN.

CONFIRMATIONIS CULTUS AB IMMORABILI TEMPORE PRAESTITI SERVO
DEI HUGONI FOSSENSI, ORDINIS PRAEMONSTRATENSIS ABBATI, BEATO
NUNCUPATO.

SUPER DUBIO

*An sententia lata a Iudicibus deputatis ab Illño ac Rño Dño Episcopo
Namurensi super cultu ab immemorabili tempore praestito Servo Dei
Hugoni Fossensi, Abbatи Ordinis Praemonstratensis, seu super casu
excepto a decretis sa. me. Urbani Papae VIII, sit confirmanda in casu et
ad effectum de quo agitur.*

Hugo, a loco nativitatis de *Fosse*, dioecesis tunc Leodiensis nunc Namurensis, Fossensis nuncupatus, a parentibus pietate et censu conspiciens ortus est. Adolescens utroque parente orbatus in Fossensi sanctorum Foillani et Ultani monasterio, religione et litteris instructus, adscribi meruit in domum et familiam Cameracensis Episcopi Burchardi, qui anno 1119 Valencenas in Hannonia iter habens S. Norbertum sibi notissimum et veterem amicum ibi praedicantem invenit, eumque impolita forma et poenitentium specie se exhibentem benignissime salutavit, et Norbertum exclamavit. Hisce familiariter lingua teutonica colloquentibus adstans Hugo, Episcopi socius, ea lingua ignarus et illis exquisitis amicitiae signis commotus, causam quaerens ab ipso Episcopo, audit de amico Norberto eum dicentem: « Iste quem sic vides, in aula Regis mecum pariter nutritus est; homo nobilis et divitiis affluens in tantum ut episcopatum meum, cum ei offerretur, renneret ». Tunc Hugo magis magisque admiratus et lacrymans sensit se in sanctum virum aestimatione et amore ita attractum et raptum ut eius piam sanctamque conversationem exoptaret. Quod brevi post tempore opportuno accidit, siquidem Norbertus Hugonem hanc gratiam postulantem libentissime exceptit, et mense Iunio an. 1119 Dei famulus in aetate viginti sex circiter annorum, suis rebus pro suo arbitrio dispositis, in disciplinam scientiamque S. Norberti, institutoris Praemonstratensium, se tradidit, et sancti Viri exstitit primus disci-

pulus, vicarius, itinerum ac laborum socius et in regimine Ordinis Abbas et successor. In actis processus narratur quod prospiciente S. Norberto cum primis suis discipulis locum sibi a beata Virgine Maria *praemonstratum* in quo et a quo ecclesia et Ordo canonicorum originem et nomen sumere deberet, locum quidem incolatum et asperum fratribus non benedictum, Hugoni oblata visio Christi Crucifixi ad rem aptum et debitum confirmavit. Contradicentem et adversantem daemoniorum turbam sub forma et specie militiae armis instructae Hugo, absente Norberto, et eius vices gerens aqua benedicta et sanctae crucis signo repulit ac fugavit. Iste tamen hostes devicti novis insidiis fratres aggredi conati sunt, absque successu. Tunc unus ex illis fortior, ad vesperas quemdam iuvenem fratris conversi filium invadit et torquet crudeliter. Hugo, convocatis fratribus exorcismum aggressus est; cumque daemonicacus puer a circumstantibus teneri non posset, religiosus clericus in virtute sanctae obedientiae sibi ab Hugone impositae, eum coercuit et solus tenuit, et tunc Dei famulus, fratribus orationi et disciplinae insistentibus, adhibitis sanctae Ecclesiae precibus et auctoritate, iuvenem a daemonis obsessione liberavit. Ita locus a quavis nova malignorum spirituum infestatione vindicatus et incolamis, ecclesiae Praemonstratensis adnexique coenobii aedificationi praestitutus, Deo iuvante et Beata Virgine protegente, opere et labore absolutus, canonicorum regularium Praemonstratensium fixa sedes et domus princeps, tanquam excelsum candelabrum ardens et lucens apparuit, stetit atque refulsit. S. Norberto ad archiepiscopatum Magdeburgensem promoto, post biennium, ipso annuente, Hugo eius Vicarius, a canonicis Praemonstratensis ecclesiae unanimi suffragio in Abbatem eiusdem ecclesiae et Praepositum generalem Ordinis electus est, et a Bartholomaeo Laudunensi Episcopo confirmatus et benedictus in gravi et diurno suo munere sancti fundatoris vestigia et documenta sectandi nunquam defuit. Sub eius regimine ultra centum monasteria in variis nationibus erecta sunt, et plures fratres et sorores rite in Ordinem cooptati, ad ea destinati, vita contemplativa cum activa perbelle coniuncta, spirituali suae perfectioni et animarum saluti studiose et continuo prospexerunt. Eximum Praemonstratense Institutum fratrum et sororum numero et praestantia ita auctum et amplificatum a Summis Pontificibus summa laude, copiosis privilegiis et generosis donationibus honestari meruit. Accesserunt quoque possessiones et dona per Ludovicum Crassum et Ludovicum septimum Gallorum reges munificentissime conlata. Denique Dei famulus Hugo apostolicis laboribus fractus, pietatis operibus et vitae sanctitate adornatus; quum ecclesiam Praemonstratensem et Ordinem triginta quinque annis prudenti et sapienti ratione rexisset, ad extremum

vitae finem deductus fratres ad caritatem vitamque communem vehementer cohortatus migravit ad Dominum die decima Februarii anno salutis 1164, sepultusque est in ecclesia Praemonstratensi ante altare S. Andreae Apostoli. Anno 1279 eius corpus, suavissimum olens odorem recognitum et elatum sub Aegidio Praemonstratensi Abbe vigesimo primo, conditum est ante altare maius eiusdem ecclesiae, apposita nobili inscriptione marmorea; donec anno 1660 rursus exhumatum et recognitum in honoratiore loco, de licentia Episcopi, depositum est.

Cultum ab immemorabili tempore praestitum Dei famulo, quamvis ante aeram Urbanianam una cum fama sanctitatis exsisteret, prout eruitur ex *Vita Norberti* ab auctoribus contemporaneis conscripta et in Processum compulsata, et ex *Analectis Ordinis Praemonstratensis* quae necrologium Abbatum Praemonstratensium referunt, tamen, perdurante aera praedicta et post ipsam ad haec usque tempora, constanter viguisse et vigere comprobatur. Multa enim signa et argumenta praestiti cultus et venerationis in Hugonem proferuntur, ex gr. titulus Beati vel Sancti, imagines ac picturae nimbo circumfusae et expositio reliquiarum in ecclesiis et oratoriis, eius nomen a fratribus assumptum in receptione habitus Ordinis et Martyrologiis Ordinis inscriptum, et in Litaniis Sanctorum Ordinis Praemonstratensis invocatum; demum exhumatio, recognitio, translatio et elevatio exuviarum, ecclesiastica auctoritate interveniente. Corpus Servi Dei quod anno millesimo nongentesimo decimo in area sacrarii Cathedralis Laudunensis detinebatur, paulo ante immane bellum europaeum, de mandato Episcopi Suessionensis et Laudunensis iterum delatum fuit in sacrarium ecclesiae *de Brancourt et Bassoles* et in capsula sigillis obsignata reconditum. Sed quum ecclesia incendio consumpta fuerit cum sacrario et nondum reaedificata, ipsum corpus sub ruinis mansit, quod tamen postea cura hodierni Episcopi Namurensis Thomae Heylen conquisitum et illaesum repertum, ab eodem caute et religiose custoditur usque ad confirmationem Apostolicam cultus immemorialis eiusdem Servi Dei. — Interim quum Processus Informativus super cultu immemoriali Servi Dei seu casu excepto ante annum 1912 in Curia Namurensi fuerit inchoatus, et indulta per decretum S. R. C. diei 26 Maii 1920 Apostolica dispensatione a nova procedendi ratione in causis Servorum Dei per viam cultus seu casus excepti ad normam Cod. iur. can., lib. IV, tit. XXV, ut haec causa absolveretur iuxta veterem iuris ordinem, iudices deputati a Rño Episcopo Namurensi, viais omnibus Processus actis cunctisque consideratis, sententiam tulerunt: « Constare de cultu publico et ecclesiastico et immemoriali, nunquam interrupto et feliciter continuato ac praestito Servo Dei Hugoni de Fosses Abbatii Praemonstratensi ». Cunctis

Inquisitionis actis cum subsequenti sententia expletis et ad Sacram Rituum Congregationem deductis, quum, servato vetere iure in causa praescripto, nihil obstet quominus ad ultiora procedi valeat, instante Rmo Abbe Huberto Noots, Ordinis Praemonstratensis procuratore generali et huius Causae postulatore, fervida quoque Rmorum Episcoporum Namurcen., Suessionen. et Laudunensis atque universi Praemonstratensis Ordinis vota depromente, Eñus et Rñus Dñus Ianuarius Cardinalis Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Albanensis et eiusdem causae Relator, in Ordinariis sacrorum rituum Congregationis comitiis subsignata die ad vaticanas aedes coadunatis sequens dubium discutiendum proposuit « An sententia lata a iudicibus deputatis ab Illmo et Rmo Domino Episcopo Namurensi super cultu ab immemorabili tempore praestito Servo Dei Hugoni Fossensi, Abbatii Ordinis Praemonstratensis, seu super casu excepto a decretis sa. me. Urbani VIII, sit confirmanda in casu et ad effectum de quo agitur? » Et Eñi ac Rñi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Eñi Ponentis, auditio voce et scripto R. P. D. Carolo Salotti, Fidei promotore generali, omnibus discussis et accurate perpensis, rescribere censuerunt: « Affirmative seu confirmandam esse sententiam latam a Iudicibus a Rmo Episcopo Namurensi delegatis, in casu et ad effectum de quo agitur ». Die 5 Iulii 1927.

Facta postmodum de his omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Ritum Congregationis Praefectum relatione, Sanctitas Sua rescriptum ipsius Sacrae Ritum Congregationis ratum habuit et confirmavit. Die 13 Iulii 1927.

✠ A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Angelus Mariani, Secretarius.

II

CALARITANA

CANONIZATIONIS BEATI SALVATORIS AB HORTA, LAICI PROFESSI ORDINIS
FRATRUM MINORUM.

SUPER DUBIO

• *An constet de virtutibus in gradu heroico praedicti Beati, ut procedi possit ad discussionem miraculorum, in casu et ad effectum de quo agitur?*

In oppido *Santa Columba de Farnes*, Gerundensis dioecesis et principatus Cataluniae, circa an. 1520 humili genere natus et in ecclesia parochiali baptizatus est infans, nomine Salvator. Postea signo crucis et chrismate confirmatus et Smae Eucharistiae sacramento primum refectus, piorum parentum cura et christiana educatione, bonam et rectam fidei et morum viam ingreditur. Pubes in hospitio pauperum et aegrotorum, ob suam probitatem et religionem, uti famulus assumitur: unde vocabatur Salvator de Hospitali et ipse conterraneis suis dicebat: « Ego sum ille Salvator filius xenodochii vestri ». Parentibus orbatus pascendo gregi addicitur, dein cum sorore Barcinonem adductus aliquot annos artem sutoriam exercuit. Sorore honesto viro nupta, ipse solus relictus, religiosum statum ex cogitare coepit, et, humanis rebus mundique illecebris contemptis, Franciscalem familiam se legit. Adolescens viginti annorum in S. Mariae coenobio Barcinonensi, perfectae observantiae, a superioribus cooptatus, et in auxilium coqui labriosus adiutor et humilis socius datus est, ut specimen suae diligentiae et obedientiae praeberet. Traditur quod dum Salvator erat extra culinam clausam cuius servabat claves, dein aperto ostio inventum est lautum prandium exquisitis cibis praeparatum pro religiosis et convivis invitatis. Erat dies festus Circumcisionis Domini, et primum miraculum ipsi tributum et a Deo patratum, aliorum seu angelorum ministerio Salvatoris officium mire supplente. Illic tirocinio rite absoluto, solemnia vota emisit. Ad conventum S. Mariae de Iesu, civitatis Derthusensis missus, virtutibus et prodigiis famam sanctitatis adeptus est; sed confratres, ob fidelium ad eum confluential frequentiam taedio affecti, a Praeside provinciali obtinuerunt, ut Dei famulus transferretur ad montanum coenobium B. Mariae Virginis, Hortanae nuncupatae a proximo pago Horta, a quo ipse cognominatus est: Salvator ab Horta. In eo loco diutius moratus, inter officii sui munia peragenda, in Deum et in caelestia mentem et cor suum intendebat. Sibi austerus, aliis comis et affabilis, magnae puritatis et simplicitatis Vir a Deo

meruit gratiam recipere patrandi miracula, praecipue sanandi infirmos et sublevandi pauperes et egenos. — Ne turba fidelium qui illum quaerebant et videre optabant, pacem et quietem coenobii et habitantium turbaret, praepositus provincialis ei nomen Salvatorem in Alphonsum mutavit. Unde in nonnullis Ordinis chronicis ex. gr. in opere *De origine Seraphicae Religionis*, auctore Ven. Francisco Gonzaga, Episcopo Mantuano, Dei famulus nominatur Alphonsus. Attamen temporanea mutatio nominis insufficiens fuit ad imminuendum populi concursum. Quare idem Provincialis primum in monasterium Reussense, postea in alterum Barcinoense Salvatorem remittere debuit, donec Commissarius a praeside universi ordinis deputatus et in Sardiniam missus, Dei Famulum libenter annuentem secum duxit et Calaritano principem Insulae urbem appulit an. 1565. Sed quum adventus Servi Dei notitia eiusque sanctitatis et miraculorum fama praecessisset, tota civitas Calaritana illi obviam prodivit, eumque inter festivos plausus et laetitiae significationes exceptit. Eius mora, praesentia, virtutes et prodigia longe superarunt civium exspectationem, prouti ex Processu Calaritano et summario facile deducitur. Tandem quum brevi et mortifera infirmitate correptus in lecto decumberet, Calaritanus Archiepiscopus, clerus universus, una cum Pro-Rege et nobilibus viris, eum visitarunt, benedictionem petentes et accepturi. Ad extrema adductus, Sacramentis piissime susceptis, spiritum suum in manus Domini commendans placide obdormivit, die decima octava mensis Martii anni 1567 in aetate septem et quadraginta annorum. Tanquam alter a S. Vincentio Ferreri Hispaniae thaumaturgus in vita et post obitum habitus est, eiusque exuviae incredibili populi concursu in coenobio et in templo, sacris ibi ritibus expletis honestatae, humi conditae sunt in sacello S. Francisci, et sesquianno integræ et tractabiles repertae, elatae primum in sacello S. Petri dein in alio a Pro-Rege D. Antonio Colonna magnifice et apposite exstructo collocatae sunt, continuo ibidem appensis donis et exvotis pro gratiis et prodigiis acceptis et in ferventis pietatis sacrique cultus significationem. — Anno 1586 Ven. Franciscus Gonzaga, Episcopus Mantuanus, fama Servi Dei in dies cebrescente, de eius sanctitate, virtutibus et miraculis informationes exaravit, et Xysto V humillime subiecit, easque Summus Pontifex ratas habuit et probavit per litteras Apostolicas « *Cum, sicut exposuit* » sub annulo Piscatoris, datas Romae apud S. Marcum die 3 Septembris 1586. — Anno autem 1600 et sequentibus Inquisitiones Ordinariae Informative super huiusmodi Causa B. Salvatoris ab Horta in Sardinia et Hispania rite peractae, una cum obsequentissimis litteris Regis Catholici Hispaniae Philippi III postulantibus Fr. Salvatoris ab Horta canonizationem, oblatae sunt Summo Pontifici Paulo V. Qui ea vota et preces

libenti animo excipiens, cuncta Acta Sacrae Rituum Congregationi pro studio et iudicio benigne remisit. Responsum a Sacra Rituum Congregatione fuit: « Differatur canonizatio. Quia alii plures et antiquiores sunt in Congregatione praesentati, pro quorum canonizatione facti fuere Processus, informationes, diligentiae, testificationes et alia plura. Verum quod interim D. Salvator ab Horta cum titulo et miraculis imprimatur, publiceque portetur ad maiorem Fidelium consolationem. Die 5 Februarii 1606 ». Ita cultum quem populus pietate et grato animo ductus, Beato tribuebat, Sacra Congregatio tanquam legitimum in casu permisit. Attamen Emo Cardinali Fabrasco in sacrorum rituum Congregatione ordinaria proponente dubio: « An sententia Emi et Romani Dni Cardinalis Vicarii de Urbe super casu excepto a decretis fel. record. Urbani Papae VIII lata, sit confirmanda in casu et ad effectum, de quo agitur, Sacra eadem Congregatio respondendum censuit, *Affirmative* die 13 Septembris 1710, et decretum *Calaritana* de Beato Salvatore ab Horta *super casu excepto* edidit, approbante Summo Pontifice Clemente XI die 29 Ianuarii anni 1711, prout integre legitur in opere Benedicti XIV *De Servorum Dei Beatificatione* etc., lib. II, cap. XXIV, § 32, ubi etiam citantur auctores qui de Beato Salvatore ab Horta scripserunt: inter ceteros Dimas Serpi, Prior provincialis O. M. in *vita* etiam edita a Bollandianis ad diem 18 Martii, tom. 2.; Ven. Franciscus Gonzaga, in *De origine Seraphicae Religionis*, part. I.; *Menologium Franciscanum Fortunati*, etc.

Quum vero post Responsum S. R. C. diei 5 Februarii 1606, litteris Remissorialibus expeditis super virtutibus et miraculis in specie et confectis Processibus Apostolicis eisque ad ipsam S. Congregationem delatis, Rotae Romanae Auditores, iuxta morem, eorum validitatem examinaverint et approbaverint, mense Augusto 1633, et mense Novembri eiusdem anni *constare de virtutibus* responderunt, sicut mense Martii 1635 primum ex propositis miraculis ratum fecerunt, uti colligitur ex rescriptis Coecini unius ex deputatis Rotae auditoribus, manu propria notatis et in bibliotheca Collegii Romani de Urbe existentibus; tamen de his omnibus relatio nunquam exarata fuit (Bened. XIV, loc. cit.). Hisce expositis, instante Causae postulatore, Sacra Rituum Congregatio die 14 Decembris 1882 decretum edidit de reassumptione Causae *in statu et in terminis*, approbante Leone Papa XIII fel. rec.; et die 12 Februarii an. 1883 alterum decretum, eodem Summo Pontifice approbante, quo validitatem Processuum, indulta dispensatione a novo examine, ratam habuit et confirmavit. Itaque quum Sacra Rituum Congregatio decretum ediderit die 13 Aprilis an. 1885 ut dubium super heroicitate virtutum B. Salvatoris ab Horta in Ordinario ipsius Sacra Congregationis coetu expendatur,

instante hodierno Causae postulatore Adm. Rev. P. Antonio Maria Santarelli, fervida quoque Rm̄i P. Bonaventurae Marrani, Ministri generalis totiusque Ordinis Fratrum Minorum vota depromente, Em̄us ac Rm̄us Dñus Alexander Cardinalis Verde, eiusdem Causae Relator in Ordinariis sacrorum rituum Congregationis comitiis ad Vaticanas aedes coadunatis, sequens dubium discutiendum proposuit: « *An constet de virtutibus heroicis B. Salvatoris ab Horta, ut procedi possit ad discussionem miraculorum in casu et ad effectum de quo agitur?* » Et Em̄i ac Rm̄i Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Em̄i Ponentis, auditio voce et scripto R. P. D. Fidei Promotore generali Carolo Salotti, omnibus sedulo perpensis rescribendum censuerunt: « *Affirmative seu constare de virtutibus heroicis praefati Beati Salvatoris ab Horta, laici professi Ordinis Fratrum Minorum, in casu et ad effectum de quo agitur.* » Die 5 Iulii 1927.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infra-
scriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatis,
Sanctitas sua Rescriptum eiusdem sacrae Congregationis ratum habuit
et confirmavit. Die 13 Iulii 1927.

✠ A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Angelus Mariani, Secretarius.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

PROVISIO ECCLESIAE

Decreto S. Congregationis pro Ecclesia Orientali, dato die 25 Iulii 1927,
Ss̄m̄us Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI dignatus est confirmare
electionem canonice factam chorepiscopi Iosephi Rabbani, hactenus Vica-
rii Patriarchalis Bethlemitani, in *Episcopum Hemesensem syrorum.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citationes edictales

I

ADMIN. APOST. LUGANEN.

NULLITATIS MATRIMONII (FETTOLINI-VALERI)

Cum Petrina Valeri seu Patocchi, in causa conventa, locum novissimum suae commorationis (Luino, in dioecesi Mediolanensi) deseruerit et ignoretur ubi actu degat, eandem conventam citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 5 Octobris 1927, hora 12 ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscriendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicunque notitiam habentes de loco commorationis praedictae Petrinae Valeri seu Patocchi curare debent, ut de hac edictali citatione ipsa moneatur.*

L. S.

M. Massimi, *Decanus, Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 10 Augusti 1927.

Ioannes Ladelei, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mme Pierrette Valeri ou Patocchi (jadis à Luino, dans l'archidiocèse de Milan) défendéresse en cette cause, Nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), 5 Octobre 1927, à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas présent?

Les Ordinaires des lieux, les curées, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de résidence de la dite Mme Pierrette Valeri ou Patocchi devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

II

COLONIEN.

NULLITATIS MATRIMONII (VERWEYEN-PLASS)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Ernae Plass-Verwegen in causa conventae, eandem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, Via della Dataria, 94) die 15 Octobris 1927, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitio:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis predictae Ernae Plass-Verwegen curare debent, ut de hac edictali citatione ipsa moneatur. *

L. S.

A. Jullien, Ponens.

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 10 Augusti 1927.

Ioannes Ladelci, Notarius.

* Etant inconnu le lieu de la demeure de Mme Erna Plass-Verwegen défendue en cette cause, Nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), 15 Octobre 1927, à 11 heures, pour concorder ou sousscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de la dite Mme Erna Plass-Verwegen devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

III

PADERBORNEN.

NULLITATIS MATRIMONII (NICKEL-KAHN)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Richardi Kahn in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum in sede Tribunalis S. R. Rota (Roma, Via della Dataria, 94) die 25 Octobris 1927, hora 10, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Richardi Kahn curare debent, ut de hac editali citatione ipse moneatur.*

H. Quattrocolo, *Ponens.*

L. S.

Ex Cancellaria S. R. Rotae, die 10 Augusti 1927.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Richard Kahn défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), 25 Octobre 1927 à 10 heure, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Richard Kahn devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

—soldi 12,000,000 lire. Il 2290 obbligato 12 lire costituzionale, quindi non standrà più in piedi e sarà liquidato in quanto a 6 lire, altrimenti si troverebbe iniquamente rappresentato, quale quanto

DIARIUM ROMANAЕ CURIAE

Domenica, 7 Agosto, la Santità di Nostro Signore riceveva in solenne udienza Sua Maestà FUAD I, Re dell'Egitto.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 2 Agosto 1927, presso l'Efso e Rñfo Signor Cardinale Vincenzo Vannutelli, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Ven. Serva di Dio Caterina Labouré, dell'Istituto delle Figlie della Carità, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Antipreparatoria*, nella quale dai Rñfi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla stessa Ven. Serva di Dio.

TRIBUNALE DELLA S. ROMANA ROTA

AVVISO

Le domande d'ammissione allo *Studio* della Rota, per il prossimo anno giuridico, si ricevono negli Uffici del Tribunale dal 20 Settembre al 20 Novembre.

12 Agosto 1927.

M. Massimi, *Decano*.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

1 Agosto 1927. Gli Efni Signori Cardinali Pietro Gasparri, Giovanni Bonzano e Bonaventura Cerretti, *Membri della Commissione Cardinalizia per l'Opera « Praeservatio-nis Fidei » in Roma*.

12 " " " L'Efso Sig. Cardinale Lorenzo Lauri, *Membro della S. Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi*.

16 " " " Il Rñfo P. Luigi Bondini, dei Minori Conventuali, *Consul-tore della S. C. « pro Ecclesia Orientali »*.

Con Breve Apostolico del 31 Luglio 1927, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare l'Emo e Revho Sig. Cardinale Lorenzo Lauri, *Penitenziere Maggiore*.

NOTA: Per disposizione sovrana di Sua Santità, il Sacerdote Giuseppe Bellino, della diocesi di Conza, residente a Napoli, è stato radiato dal novero dei Prelati Domestici a cui era stato ascritto in data 31 Maggio 1918.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINEE

Con Biglietti di S. E. Rma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

23	<i>Luglio</i>	1927.	Monsig. Adalberto Gajdatsy, della diocesi di Transilvania.
28	"	"	Monsig. Manuel Antonio Pacheco, dell'archid. di Caracas.
29	"	"	Monsig. Geza Vittore Boross, della diocesi di Munkács.
2	<i>Agosto</i>	"	Monsig. Paolo Penel, dell'archidiocesi di Lione.
9	"	"	Monsig. Michele Barbarito, dell'archidiocesi di Catanzaro.
9	"	"	Monsig. Francesco Comi, della medesima archidiocesi.

Cameriere d'onore in abito paonazzo di S. S.:

23 Luglio 1927. Monsig. Emanuele Antonio d'Avila, del vicariato apostolico di Goagira.

Cameriere d'onore extra urbem di S. S.:

8 Agosto 1927. Monsig. Adriano Morselli, dell'archidiocesi di Modena.

Cappellani segreti d'onore di S. S.:

2 Agosto 1927. Monsig. Carlo Jaross, dell' Amministrazione apostolica di Tirnava.
» » » Monsig. Paolo Machácek, della medesima Amministrazione apostolica.

NECROLOGIO

2	Aprile	1927.	Monsig. Ottocaro Proháska, Vescovo di Alba Reale.
17	Luglio	»	Monsig. Martino Uberto Rutten, Vescovo di Liegi.
1	Agosto	»	Monsig. Raimondo da Silva, Arciv. di Merida nel Venezuela.
4	»	»	Monsig. Settimio Quadraroli, Vescovo di Teramo.
18	»	»	Monsig. Primo Bianchi, Arcivescovo tit. di Cassiope.
23	»	»	Monsig. Giuseppe Lopez Leide de Faria, Vesc. di Bragança.
24	»	»	Monsig. Francesco Saverio Schöpfer, Vescovo di Tarbes e Lourdes.
25	»	»	Ecco Sig. Card. ENRICO REIG Y CASANOVA, del titolo di S. Pietro in Montorio, Arcivescovo di Toledo.

ENCHIRIDION BIBLICUM

Documenta Ecclesiastica Sacram Scripturam Spectantia.

Auctoritate Pontificiae Commissionis de re Biblica Edita.

Romae L. 10 — In Italia L. 11 — Apud Exteros L. 13,50

Cum non facile praesto omnibus simulque sint documenta, quibus Ecclesia sive solemnioribus declarationibus sive ordinario magisterio, divinitus traditam de Libris sacris doctrinam exposuit et vindicavit, peropportune factum est ut praesens *Enchiridio* eadem omnia ratione authentica colligerentur, aptoque ordine iuxta seriem temporis disponerentur, ac locupletissimo indice systematico instruerentur. Licit generatim in collectionem nonnisi ea documenta admissa sint qui a competenti auctoritate prodierunt, tamen pauca quaedam quorum origo in obscuru quidem est at antiquitate commendantur, ut *Canon Muratorianus* et *Decretum Gelasianum*, eidem collectioni adiecta sunt. Series documentorum uberrima ad n. 528 pertingit quamquam ex proposito excepta fuerint quae nonnisi indirecte doctrinam de sacris libris attingunt, utpote quae spectant v. g. ad studium linguarum, ad usum concionatorum, ad frequentandam lectionem SS. Scripturarum etc. En brevis conspicutus praecipuarum vocum ex indice systematico: Agitur de Sacra Scriptura generatim: signanter de Canone — de Inspiratione — de Veritate absoluta ss. librorum — de Interpretatione — de Textibus et versionibus — de Historia exegeseos — de Pontificia Commissione Biblica — de Vulgatae correctione — de Instituto Biblico. Deinde, de singulis libris, partibus, commatis, quidquid singillatim authentico magisterio propositum est, dilucide et plene indigitatur.

Paginarum vero typorumque externa ratio indoli « libri manualis » apprime respondet.

	Roma	Italia	Estero
	L.	L.	L.
Missa in Feste S. Teresiae a Iesu Infante Virginis (Die 3 Octobris) (Pro Universali Ecclesia; ex Decreto S. Rituum Congregationis, die 27 Iulii 1927). In-folio, 18×27, characteribus rubro-nigris	0,60	0,70	0,85
— In-8o, 22,5×18, characteribus nigris tantum	0,50	0,60	0,75
Officium S. Teresiae a Iesu Infante Virginis (Die 3 Octobris) (Pro Universali Ecclesia, ex Decreto S. Rituum Congreg., die 27 Iulii 1927). In-16o, pp. 4 charta indica, characteribus rubro et nigro	0,70	0,80	1 —
Catechismo della Dottrina Cristiana pubblicato per ordine di Sua Santità Pio Pp. X. Un vol. di pp. viii-136 e copertina (gr. 96), ed. 1927 .	1 —	1,30	1,60
— Primi elementi della Dottrina Cristiana tratti dal Catechismo pubblicato per ordine di Sua Santità Pp. Pio X, pp. 48 e copertina (gr. 25)	0,35	0,45	0,55
— Preghiere per il Santo Sacrificio della Messa con le Formole da recitarsi in comune tratte dai Primi elementi della Dottrina Cristiana pubblicati per ordine di Sua Santità Pio Pp. X, pp. 20. Copie cento (gr. 780)	15 —	16,50	18 —
Martyrologium Romanum, Gregorii XIII iussu editum, Urbani VIII et Clementis X auctoritate recognitum ac deinde anno MDCCXLIX Benedicti XIV opera ac studio emendatum et auctum. Prima post typicam editio propriis recentium Sanctorum officiorumque elogii expleta, a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Pp. XV adprobata, SS. Rituum Congregationis curis impressa. — Editio in-8o min. (22×14), in charta optima et levicata et charactere rubro-nigro, pp. cxx-567 (gr. 1060)	20 —	23 —	26,50
Il Santo Vangelo e gli Atti degli Apostoli. Traduzione italiana illustrata con note. 501a ristampa con l'aggiunta di un Manuale di Preghiere . Un vol. in-24o, di pp. xx-460-80*, adorno di moltissime artistiche incisioni e di 3 carte geografiche (gr. 225) (Publicazione della Pia Società di S. Girolamo per la diffusione dei Santi Vangeli)	2 —	2,50	3,50
Copie 12 in un pacco postale di 3 Kgr.	L. 28 —		
» 21 » » » » 5 »	» 48 —		
» 42 » » » » 10 »	» 94 —		
— Rilegato in tela inglese con impressioni a secco (gr. 240)	3,25	3,75	4,75
Copie 10 in un pacco postale di 3 Kgr.	L. 36,50		
» 19 » » » » 5 »	» 67,75		
» 38 » » » » 10 »	» 133,50		

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **“Acta Apostolicae Sedis”**, (Libreria Vaticana - Vaticano - Roma).

Nuperrime prodierunt:

	Roma	Italia	Estero
	L.	L.	L.
S. R. ROTAE DECISIONES <small>seu sententiae</small> quae prodierunt an. 1920, cura eiusdem S. Tribunalis editae. Vol. XII, in-8°, pp. IV-288	35 —	36,50	40 —
ORDO DIVINI OFFICII <small>recitandi sacri que peragendi</small> iuxta Kalendarium Universalis Ecclesiae. Anno Domini bissextilli 1928	3,50	4 —	4,50
RITUALE ROMANUM <small>Pauli V Pontificis Maximi jussu editum</small> aliorumque Pontifileum cura recognitum atque auctoritate Ss: D. N. Pii Pp. XI ad normam Codicis Iuris Canonici accommodatum qui accedit Benedictionum et Instructionum Appendix. — Editio prima post typicam. MDCCCCXXVII. Luce esatta della stampa mm. 156 x 93. Peso gr. 290. Un volume in-12° di pp. XI-674, adorno di artistiche incisioni. Stampa in rosso-nero con riquadratura rossa alle pagine. Carta sottile ed opaca. — Sciolto	25 —	26 —	28,75
— Legato in tela nera, angoli arrotondati, dorso flessibile, <i>taglio rosso</i> e busta	30 —	31 —	34 —
— Legato in tela nera, angoli arrotondati, dorso flessibile, <i>taglio dorato</i> e busta	32 —	33 —	36 —
— Legato in pelle zigrino nera, angoli arrotondati, dorso flessibile, <i>taglio rosso</i> e busta	38 —	39 —	42 —
— Legato in pelle zigrino nera, angoli arrotondati, dorso flessibile, <i>taglio dorato</i> e busta	40 —	41 —	44 —
RITUALE PARVUM <small>cum variis benedictionum formulis. — Luce della stampa mm. 120 x 71. Stampa in nero con rubriche in corsivo, riquadratura alle pagine; pp. 230. — Sciolto . . . . .</small>	3,50	4,50	5 —
— Legato in tela, <i>taglio rosso</i>	5,80	6,50	7,60
— Legato in pelle, <i>taglio oro</i> e busta	13 —	14 —	15 —
RITUALE ROMANUM <small>Pauli V Pontificis Maximi jussu editum</small> aliorumque Pontifileum cura recognitum atque auctoritate Ss: D. N. Pii Papae XI ad normam Codicis Iuris Canonici accommodatum. — Editio typica. Edizione su carta indiana: altezza della pagina, compreso il margine, mm. 145, larghezza mm. 90, spessore del libro mm. 20. Luce esatta della stampa mm. 125 x 76. Peso gr. 240. Un volume in-18° di pp. VIII-948, adorno di varie artistiche incisioni. Stampa accurata, caratteri neri e nitidissimi impressi in rosso-nero, con riquadratura rossa alle pagine. Carta sottile ed opaca. — Sciolto	17 —	19 —	20 —
— Legato in tela nera, angoli arrotondati, dorso flessibile, <i>taglio rosso</i> e busta	23 —	25 —	26 —
— Legato in tela nera, angoli arrotondati, dorso flessibile, <i>taglio dorato</i> e busta	24 —	26 —	27 —
— Legato in pelle zigrino nera, angoli arrotondati, dorso flessibile, <i>taglio rosso</i> e busta	29 —	31 —	32 —
— Legato in pelle zigrino nera, angoli arrotondati, dorso flessibile, <i>taglio dorato</i> e busta	32 —	34 —	35 —

GUIGLIELMOTTI (P. ALBERTO, d. O. d. P.). *Storia della Marina Pontificia. 1886-1893*, Dieci volumi in-folio (kg. 12,450) . . . . .

400 — 425 — 465 —

Vol. I. *Medio Evo* (738-1290), pp. VIII-467 — II. *Medio Evo* (1300-1460), pp. 519 — III. *Guerra dei Pirati* (1500-1537), pp. 429 — IV. *Guerra dei Pirati* (1537-1600), pp. 429 — V. *Fortificazioni nella spiaggia romana* (1560-1570), pp. VII-509 — VI. *Marcantonio Colonna alla battaglia di Lepanto* (1570-1573), pp. 423 — VII. *La Squadra permanente* (1573-1644), pp. 443 — VIII. *La Squadra ausiliaria* (1644-1689), pp. 501 — IX. *Gli ultimi fatti da Cipro all'Egitto* (1700-1807), pp. VII-406 — X. *Atlante delle cento tavole* (1458-1570), pp. VII-425.

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis", (Libreria Vaticana - Vaticano - Roma).

